

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 Maj 1869.
 — — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående afsöndring af jord från militieboställslägenheterna Sjöleden och Lökshuset samt bostället Tostarp, för att tilläggas exercisfältet Ljungbyhed.

(Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 31, 46 och 61).

S. A. K.

Uti nådig Proposition af den 31 December nästlidet år har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att följande andelar af exercisfältet Ljungbyhed, nemligen 93 tunnland 14,2 kappland, tillhörande majorsbostället Tostarp, samt, med undantag af 10 tunnland odlad jord, 130 tunnland 30,3 kappland, tillhörande f. d. regementsqvartermästare-boställsdelarne Sjöleden och Lökshuset, må till begagnande för arméens vapenöfningar, från och med år 1870, från boställslägenheterna få afsöndras emot årlig afgäld af 335 R:dr 24 öre för den förra och 480 R:dr 22 öre för den sednare jorden, med afdrag likväl härifrån af det belopp, som motsvarade den uppodlade markens areal, onera för hedlotterna uti dessa vederlag inberäknade, samt att de härför erforderliga beloppen finge utgå från statsanslaget till indelta arméens vapenöfningar.

Vid behandling häraf har det ådragit sig Riksdagens uppmärksamhet, huru som, enligt verkställd uppskattning, som legat till grund för den föreslagna årliga afgälden, eller arrendet för ifrågavarande hedlotter, samma afgäld eller arrende, som hittills utgjort 50 öre för tunnlandet, hädanefter skulle uppgå till mer än sju gånger så stort belopp, under det arrendefgiften för Kronans egendomar i allmänhet icke i väsentlig mån tillväxt, samt att arrendatorn af boställsdelarne Lökshuset och Sjöleden skulle af Kronan såsom afgäld för de derifrån upplåtna

hedlotterna, hvilka, för att döma efter uppskattningsmännens utsago, synas vara af särdeles dålig beskaffenhet, årligen erhålla nära dubbelt så stort belopp, som arrendet för hela boställsdelarne antagligen utgör. Riksdagen har därför ansett den gjorda uppskattningen icke böra godkännas, såvidt sådant, med afseende å förhandenvarande förhållanden, ej oundgängligen erfordras. Emot afsöndringen af ifrågavarande mark har Riksdagen deremot icke funnit något att erinra, men föreställt sig att det lämpligaste sättet därför vore att vid förnyad utarrendering af berörda boställen, som inom icke afägsen tid kommer att ega rum, hedlotterna för Kronans räkning undantoges. Skulle boställena då hafva blifvit till Statsverket indragna, så behöfde någon ersättning för den upplåtne marken icke ifrågakomma, men i annan händelse lærer billig godtgörelse därför böra till vederbörande utgå. Under tiden torde svårighet icke möta för markens upplåtande på vida billigare villkor än de nu föreslagna, eller mot en ersättning, lämpad i skäligt förhållande till de af boställena utgående arrenden och den upplåtne markens nuvarande beskaffenhet och afkastning, jemförd med boställenas öfriga egor; Och har, med hänsyn till hvad sålunda förekommit, Eders Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning blifvit af Riksdagen på det sätt bifallen, att ifrågavarande hedlotter väl må från ofvannämnda boställen få afsöndras, dock icke, såvidt ej sådant oundgängligen erfordras, emot den nu föreslagna afgälden, utan mot ersättning till det belopp, som Eders Kongl. Maj:t, med hänsyn till arrendet för boställena och hedlotternas nuvarande beskaffenhet, kan finna godt tillsvidare och intildess boställena möjligen blifvit till Statsverket indragna medgifva, till utgående från anslaget till indelta arméens vapenöfningar.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 7 Maj 1869.
